

Spørgsmål til Ministeren

Om hundeloven

Irene Sönnichsen - 5. feb. 2014

Undertegnede, har fået et brev fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri den 28. januar 2013, hvori de svarer en række spørgsmål jeg stillede til ministeren den 10.dec.2013. Dette har kun givet anledning til endnu flere spørgsmål:

I brevet skriver de:

Punkt 1: "Politiet skal dog i første omgang - f.eks. på baggrund af udseende eller oplysninger fra besidderen eller andre - have rimelig grund til at formode, at der kan være tale om en hund af en forbudte race eller krydsning deraf, før politiet kan kræve, at besidderen skal skaffe den nødvendige dokumentation for, at den pågældende hund ikke er omfattet af forbuddet. Politiet kan altså ikke forlange dokumentation, når der ikke er nogen nærmere anledning til det."

Punkt 2: "Der er ikke fastsat krav i hundeloven til, hvilken dokumentation besidderen skal kunne fremlægge for at bevise, at hunden ikke er omfattet af forbuddet. Besidderen af en hund kan f.eks. fremlægge en stambog vedrørende hunden eller fremlægge erklæringer fra personer, der kan redegøre for hundens afstamning."

Punkt 3: "For så vidt angår klageadgangen (for hundeejere truffet af hundeloven) er det et almindeligt anvendt princip, at klagesager behandles i to instanser under samme ministerium, i dette tilfælde under Justitsministeriet. Det er Fødevarestyrelsens opfattelse, at det eksisterende klagesystem i sager om hundeloven tilgodeser en grundig og retfærdig behandling af klagesager."

På baggrund af de svare jeg har fået fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, ønsker jeg at vide hvordan en ejer af en blandingshund kan leve op til bevisbyrden, samt ejere af hunde truffet af skambidssager, med henvisning til ovenstående, hvis ikke de enkelte politikredses fortolkning af hundeloven, harmonerer med det ministeriet skriver.

Derfor stiller følgende spørgsmål:

Punkt 1:

- a) Hvad er en rimelig grund til at formode, at der kan være tale om en hund af en forbudte race i?

b) Den Danske Dyrlægeforening har udtalt sig at det er umuligt at racevurdere en hund blot ved at se på den, derfor vil jeg gerne ved, om Politiet, herunder enkelte politibetjente, har den faglig viden til, eller kompetence til, at SELV udpege og vurdere om en hund er af en forbudt race?

c) Der har været mange tvivlsomme vurderinger/afgørelser lagt frem i medierne, af hunde som var aflivet af politiet. Er det accepteret praksis at politiet laver en vurdering om hundens race, baseret på en billedbog, med DKK racebeskrivelser, under billedet? (som vist i TV2 nord udsendelsen "Muskelhund aflivet - intet bevis for race") (Billed 1)

d) Hvad omfatter "nødvendige dokumentation" for, at en hund ikke er omfattet af forbuddet?

e) Da mange folk har oplevet at være stoppet af politiet, mens de går en tur med deres hund, og forlangt at dokumentere at hunden ikke er forbudt, som i Berner Sennen sagen, hvad ville typisk være accepteret som anledning til at politiet kan forlange dokumentation for en hund? (Billed 2)

Problemet med omvendt bevisbyrde...
Hvad var der mon sket med denne Berner Sennen, hvis ikke den havde haft en stamtavle?

R.W. :

"Jeg blev stoppet for ca. 6 måneder siden af en betjent der mente min hund var på listen.... HMMM!!! Den unge betjent mente ik at "den" hørte til på listen, men den ældre betjent kunne jo se at hun var en liste hund. De gik de sidste 100 meter med mig hjem og så hendes stamtavle.

- Og så gik de igen... Den unge betjent undskyldte mange gange, den ældre foreslog mig at anskaffe en mundkurv!!!!!!!!!!!!!! Hvis min pige bliver mere rolig går hun sku i koma!!!!!!!!!!!!!!"

Punkt 2:

a) Hvis der ikke er fastsat krav i hundeloven til, hvilken dokumentation besidderen skal kunne fremlægge for at bevise, at hunden ikke er omfattet af forbuddet, og at besidderen kan fremlægge en stambog vedrørende hunden eller fremlægge erklæringer fra personer, der kan redegøre for hundens afstamning, hvad er accepteret dokumentation, for hundens afstamning generelt, eller ligger det op til fortolkning i de enkelte politikredse?

b) Da DNA testing ikke er pålidelig i Danmark, hvad ligger en politikreds til grund for accept af bevis fra ejeren? Er det en individuelt vurdering og dermed forskellige fra Politikreds til Politikreds?

c) Er stambøger fra udlandet (ikke DKK godkendt stambøger) en accepteret bevis for dansk hundejere som har købt en hund i udlandet? Hvis KUN DKK stambøger er godkendt, er det ikke en monopol på området? Hvad med turister der evt. bliver stoppet på gaden, som mange dansker har oplevet? Er deres udenlandsk stamtavle accepteret som bevis? Hvis ja, ville det ikke også betyde at dansker skal ikke stilles ringere end turister rent juridisk?

Her gør jeg opmærksomme på 2 lovlige Ca de Bou med tyske stamtavler aflivet i Jylland, fordi politiet ikke ville acceptere den Tyske stambog som bevis.

d) Er landets hunderegisters beskrivelse af en hund en accepteret form for bevis for hundens ophav?

e) Hvordan kan en ejer af en blandingshund leve op til bevisbyrden? Skal stor blandingshunde udryddes fordi de ikke har DKK stamtavle? Skaber man ikke også her i sigt, en monopol i stamtavler i Danmark?

f) Har man i landet nogensinde accepteret erklæringer fra personer (ikke sagkyndige) som bevis for hundens afstamning?

Punkt 3:

a) Hvad præcis ER egentlig klageadgangen for hundeejere truffet af hundeloven i Danmark?

b) Vi har i de seneste par år set flere sager i medierne, hvor hunde er aflivet for at have skambidt, men ejeren (og hunden) er senere frikendt i retten, den uskyldige hund er dog for længst blevet aflivet af politiet, derfor spørger jeg, hvordan tilgodeser politiet sager, om hundeloven, en grundig og retfærdig behandling i klagesager for både ejeren og hunden?

Jeg ønsker også at stille et par spørgsmål til Rigspolitiets Opgørelse som er igen og igen brugt som argument for at bibeholde forbudslisten.

I KU-SUND's evaluering af forbudslisten skriver de følgende om Rigspolitiets Opgørelse: citat "Som også nævnt i indledningen til dette afsnit om data fra Rigspolitiet, så er tallene, der ligger til grund for dette afsnit, baseret på manuelle opgørelse i de enkelte politikredse. Det er overraskende at en så stor politikreds som Københavns Politi slet ikke har meldt nogle straffesager omhandlende enten skambid eller overtrædelse af påbud givet til ejere af hunde, der har bidt eller optrådt truende. Sammenholdt med andre usikkerhedsmomenter, vurderer vi, at datagrundlaget, behandlet i dette afsnit, er forbundet med en høj grad af usikkerhed. Endvidere drejer opgørelserne sig udelukkende om straffesager behandlet efter hundeforbuddets indførelse. Det er derfor ikke muligt at sige noget om en eventuel effekt af hundelovens forbudsordning, da der ikke forefindes noget sammenligningsgrundlag"

Da jeg søgt om aktindsigt i antallet af hunde aflivet som følge af afgørelser truffet i medfør af hundelovens §1b if. §1 a (ulovlige hunde), §6 2,nr.4 (væsentlig skade mv.) og §6, stk.5 (skambid), fik jeg den berømte opgørelse som man omtaler i folketinget, hvor 40 % af hundebid er fra 2% af hunde registreret i opgørelsen. I den mail sammen med PDF filen skrev Rigspolitiet følgende citat: "Rigspolitiet tager forbehold for nøjagtigheden af aflivningstalene, som de fremgår af dokumentet, da det ikke med sikkerhed kan siges, at Rigspolitiet har modtaget alle indberetninger fra landets 12 politikredse."

Derfor stiller jeg følgende spørgsmål:

1) Kan ministeren brug en opgørelse som statistisk som Rigspolitiet selv erkender at de ikke vide om de har fået svar fra alle politikredse?

-
- 2) *KU-SUNDS evaluering af hundeloven rekvireret af Ministeriet, skriver at datagrundlaget i Rigspolitiets opgørelse er forbundet med en høj grad usikkerhed, hvordan kan Ministeren ligger sådan en opgørelse til grund for fastholdelse af forbudsordningen?*
- 3) *Har ministeren ikke brudt Ministeransvarlighedsloven ved at give folketinget urigtige og vildledende oplysninger under folketingets behandling af denne sag, ved at unlade at pointere KU-SUNDS vurdering af Rigspolitiets datagrundlaget, herunder opgørelsen, som Rigspolitiet selv erkender de ikke aner om de har modtaget alle indberetninger fra landets 12 politikredse? Og ved at bruge opgørelsen som grundlag/statistik for en beslutning på trods af, at man ved Opgørelsen er forbundet med en høj grad usikkerhed?*

*Med venlig hilsen,
Irene Sönnichsen*